

CAFÈ

Sota la pluja,
Mirant-te me quedat.
Repasant totes,
les bogeries del passat.
Ara als meus llavis,
Puc notar el gust del cafè.
Aquell que t'has pres,
Abans de fer-me l'últim petó.

**Serà que em queda,
Serà que em queda,
Serà que em queda,
Serà que em queda,
el record del cafè,
de l'adéu.**

I tot s'ha acabat,
I només em queda el gust del cafè.
Del que va ser,
Un poema inacabat.
Perdut entre mig,
De les onades dels records.

Ara sols sóc,
Una gota entre deu mil.

**Serà que em queda,
Serà que em queda,
Serà que em queda,
Serà que em queda,
el record del cafè,
de l'adéu.**

I ara sóc boig
Un monstre als ulls de la gent
Un Solitari,

Caminant a contracorrent,
buscant el cafè
dels petons de l'amor,
aquells que ningú
ja mai m'ha sabut donar.

**Serà que em queda,
Serà que em queda,
Serà que em queda,
Serà que em queda,
el record del cafè**